

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Driemaandelijkse uitgave van de Provincie Antwerpen/Kasteel d'Ursel, Hingene | 6de jaargang # 21 | februari-maart-april 2010

HONORINE d'Ursel

Justus van Egmont (1601/02-1674): portret van Honorine d'Ursel [detail], 1664
Hingene, Kasteel d'Ursel - © Joris Ceuppens

Kasteelfeesten

Eind vorig jaar kon je in het kasteel komen proeven van de achttiende eeuw. Meer dan 750 mensen hebben dat ook effectief gedaan. Na een moeizame start tijdens het premiërewekend zijn we erin geslaagd onze gasten een unieke uitstap naar de achttiende eeuw te bieden. De komende maanden staan er vooral kleine, maar wel bijzonder fijne activiteiten op het programma. Naast enkele concerten verwelkomen we opnieuw 'la primavera pianistica', de internationale masterclass piano. Begin april slaat het ongeëvenaarde Circus Ronaldo zijn tenten op naast het kasteel, onmiddellijk gevolgd door het kinderkunstenfestival Supervlieg. Ondertussen werken we achter de schermen aan het absolute hoogtepunt van het voorjaar: de langverwachte twintigste editie van de Kasteelfeesten in Hingene. Twintig? Jazeker, want tussen 1975 en 1998 organiseerden de lokale verenigingen

al negentien keer deze Kasteelfeesten. Zoals je verderop kan lezen, waren het echte volksfeesten met optredens, shows, bodegas, stoeten en Vlaamse kermissen. Tijdens het pinksterweekend van 22 en 23 mei knopen we opnieuw aan bij deze traditie. Maar we gaan er wel een bijzondere toets aan geven, waarbij we ons laten inspireren door de succesvolle *Barockfesten* rond Duitse kastelen en de *fancy fairs* op Engelse landgoederen. In dit magazine lichten we alvast een tipje van de sluier. Het volledige programma vind je begin mei in het volgende magazine of - voor wie zo lang niet kan wachten - nu al op onze website.

We hopen van harte dat jullie massaal komen meevieren!

LUDO HELSEN
gedeputeerde voor cultuur

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
beheerder kasteel d'Ursel

COLOFON Kasteel d'Ursel
Wolfgang d'Urselstraat 9
2880 Hingene
www.kasteeldursel.be
T 03 820 60 11 · F 03 820 60 15
kasteeldursel@admin.provant.be
Rekening 091-0185047-97

Het magazine van het Kasteel d'Ursel is een uitgave van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen:

Cathy Berx, gouverneur-voorzitter,
Ludo Helsen, Rik Röttger,
Koen Helsen, Marc Wellens,
Inga Verhaert en Bart De Nijn, leden
en
Danny Toelen, provinciegriffier.

Jaargang 6, nummer 21,
februari - maart - april 2010

Redactie: Veerle Moens en Koen De Vlieger-De Wilde,
met medewerking van Elise Simoens,
Prisca Valkeneers en Jos Winckelmans.

Vormgeving: Frederik Hulstaert

Druk: Albatros Printing, Duffel

Oplage: 4000 exemplaren

Dit magazine werd gedrukt op milieuvriendelijk
papier en verpakt in milieuvriendelijke folie.

ISSN 1781-4464

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Gratis magazine

Wil je het magazine van kasteel d'Ursel thuis ontvangen? Bezorg ons dan je adresgegevens. Alle nummers zijn ook terug te vinden op de website.

Kasteel d'Ursel trakteert

Maandelijks trakteren we abonnees op gratis kaarten voor evenementen in het kasteel én daarbuiten. Geef je e-mailadres door als je hiervoor in aanmerking wil komen.

Kasteelheer voor een dag

Onlangs werden de huurvoorwaarden voor het kasteel vernieuwd. Voor meer info, de volledige huurovereenkomst en een aanvraagformulier kan je ons bellen of surfen naar de website.

Jane Earle, een dierbare vriendin

Op het eind van de 19de en het begin van de 20ste eeuw had de familie d'Ursel voor de verzorging en opvang van hun kleine kinderen Engelse gouvernantes in dienst. Eén van hen was Jane Earle, geboren in Londen op 20 mei 1843 als dochter van een dominee. Ze overleed in Hingene op 9 maart 1901 op 57-jarige leeftijd. 'Haar grafsteen werd bij een ontruiming van het kerkhof in de kerk geplaatst', zegt pastoor Patrick Maervoet, 'maar waar ze precies begraven lag, weten we niet. Bij het herschilderen van de binnenkant van de kerk in 1984 werd de steen opnieuw buiten geplaatst, bijna onvindbaar aan de ingangspoort'.

'Bij de recente restauratie van de kerk vonden we dat de grafsteen een beter plaatsje verdiende', vervolgt Patrick Maervoet. 'We hebben de steen gezandstraald en bevestigd aan een oud ijzeren kruis, afkomstig van het kerkhof van Bornem. De steen en het kruis kregen een mooi plekje tegen de muur van de oude kerk, naast het graf van Jeanne Thielemans (1887-1988), rentmeesteres van de familie d'Ursel'. Op haar grafsteen lezen we: 'Here lies the body of Jane Earle who died march 9 1901, aged 57 years. She was for 27 years nurse to the children of the duke and the duchess d'Ursel, Robert, Henriette, Pauline, Wolfgang and was their dear friend and the friend of all their family'.

Molenboek

De Vereniging voor Heemkunde in Klein-Brabant publiceerde onlangs een standaardwerk over de molens uit de streek. Minstens vijftieng exemplaren sierden vroeger het landschap. Twee van hen – de Koutermolen in Hingene en de watermolen in Eikevliet – waren lange tijd eigendom van de hertogen d'Ursel. Vandaag zijn de meeste molens verdwenen, zonder ook maar één zichtbaar spoor achter te laten. Op basis van foto's en archiefdocumenten maakte een team van twaalf streekdeskundigen een gedetailleerde studie van elke molen. Het Klein-Brabants Molenboek kost 28 euro (plus 7 euro verzendkosten). Bestellen kan via walter.v@skynet.be of op 03 889 18 15.

Spelende jongens vinden schedels

Eind november ontstond enige beroering in Hingene. Spelende jongens hadden in het parkbos achter het kasteel fragmenten van twee menselijke schedels gevonden! Omdat je bij een dergelijke vondst nooit weet of je niet met een misdaad te maken hebt, haalde de lokale politie er het parket van Mechelen bij. Die schakelden op hun beurt het DVI (Disaster Victim Identification

Team) van de federale politie in. Inmiddels was het al avond, dus zorgde de politie 's nachts voor bewaking op de site. DVI heeft zelf een archeoloog in dienst, die de vindplaats onderzoekt of een zogenaamde 'necrosarch' uitvoert. Daarbij lokaliseren en graven ze op een archeologisch verantwoorde wijze mogelijke slachtoffers op van moord of doodslag, die ergens door de dader(s) begraven of verborgen zijn. Hier was al snel duidelijk dat het om een toevallige losse vondst ging: er waren geen aanwijzingen dat er op deze plaats in het bos ooit een of meer lichamen zouden begraven zijn. DVI bracht de beenderresten daarna voor verder onderzoek naar Marit Vandenbruaene, fysisch antropoloog verbonden aan het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed. In een van de volgende nummers brengen we een uitgebreid verslag van haar bevindingen. We weten nu al dat de twee schedelresten afkomstig zijn van een oudere man en een volwassen vrouw. Het gaat waarschijnlijk om 'oud' botmateriaal, waarvan de originele begraafplaats wellicht nooit meer te achterhalen is.

JOKE BUNGENEERS

Provincie Antwerpen, dienst erfgoed

© VIOE

‘Die massa volk is mijn mooiste herinnering’

Maria Robberecht en Jef Maes

Op 22 en 23 mei is het tijd voor de langverwachte 20ste editie van de Kasteelfeesten in Hingene. In afwachting spraken met twee van de bezielers van vroeger en doken we in het krantenarchief van drukkerij-uitgeverij Baeté.

Alles begon in 1975 toen de harmonie ‘De Vlaamse Jongens’ uit Hingene op zoek was naar een geschikte locatie voor het jaarlijks kantonnaal muziektornooi. Jef Maes, de voorzitter van de harmonie, kwam zo in het kasteeldomein terecht. Ze kregen de hulp van tal van andere verenigingen en de eerste Kasteelfeesten werden meteen een overrompend succes. ‘Het kasteeldomein was toen al in het bezit van de gemeente Hingene’, zegt Jef Maes. ‘Maar er bestond nog een grote drempelvrees om binnen het hertogelijke domein

van vroeger te komen. Met de Kasteelfeesten wilden we als het ware de poort openen.’ Enkele honderden mensen kwamen er twee dagen luisteren naar muziek en strekten de benen tijdens het optreden van Johnny White en zijn grote showorkest en tijdens het afsluitende bal. In de Duvelbar of smultent - waar spek met eieren en boterhammen met kaas en kop werden geserveerd - deden de Hingenaars hun spotnaam ‘fretters’ alle eer aan. Voorzitter Jef Maes en burgemeester Jos Bogaerts

prezen op de afscheidsreceptie de inzet van de talrijke medewerkers en hoopten op nog meer edities waarbij alle verenigingen van Hingene betrokken zouden zijn en de onderlinge samenwerking zou blijven groeien.

Hoop deed leven en al in augustus 1977 vond de tweede editie plaats. Ze was nog groter en nog meer verenigingen namen deel. In *Klein-Brabant-Vaartland* van 5 augustus 1977 lezen we wat een kasteelfeest toen moest zijn: ‘een feest op het domein d’Ursel, ingericht door de ‘Vlaamse jongens’ en met medewerking van flink wat plaatselijke verenigingen, een feest dat volks wordt gehouden met dat typische Hingense karakter’. De feestelijkheden werden met stijl ingezet met een receptie en een feestrede door de gelegenheidshertog:

‘In ons hertogelijk twee-dagenrijk gaat de zon niet onder, weledele Dames en Heren. Schitterende zon daarbuiten en spetterende zon hierbinnen en schetterende muziek buiten en binnen. Vrienden – burgers van deze goeie gemeente en lieden van andere dorpen, wat een geluk dat we hier saam mogen zijn: gezellig, blijgezind, mekaar toelachend. Moge de straal van uw ogen een lichtje doen ontsteken in de kijkers van d’anderen.’

De hertog verkeerde de twee dagen in het gezelschap van ‘zijn hertogin’, de boswachter en de rentmeester, een rol die Jef Maes, voorzitter van het feestcomité, zelf op zich nam. Vishandelaars Rudi Declercq en zijn echtgenote Martha Rottiers vertolkten de rol van hertog en hertogin met verve. ‘Wat wij hier meemaakten hebben wij nooit durven dromen’, vertelt Martha na afloop aan een journalist van *Klein-Brabant-Vaartland*. ‘Rondrijden op de paardenmolen, omgeven de Hingense jeugd, bloemen en nog eens bloemen en overal blij gezichten.’ ‘We geloofden bijna dat het echt was’, vult Rudi aan. In 1977 was er ook een grootse optocht met harmonieën en majorettes door de straten van Hingene. In de loop van de jaren groeide deze stoet uit tot het hoogtepunt van de feesten, waar iedereen reikhalzend naar uitkeek. Jef Maes vertelt dat hij ooit tweeëndertig praalwagens uit Nederland liet komen. ‘Bij het oversteken van de grens moest ik twee miljoen Belgische franken borg betalen aan de accijnzen. Ik ben diezelfde avond, na de feesten nog terug naar Wuustwezel gereden, om zelf mijn centen terug te krijgen. Ik was er niet helemaal gerust in!’

De bezoekersaantallen bleven groeien en het ene succesvolle jaar werd door het volgende overtroffen. Bij de vierde editie werd het programma al uitgebreid met een nog grotere stoet, een volksdansgroep, goochelaars, een minizoo, een wipschieving, een showband en een dansavond. Op latere affiches stonden rommelmarkten, ‘thé-dansants’, oldtimertochten en zelfs een vuurwerk. Speciaal voor de Kasteelfeesten werden er ook hebbingen ontworpen, zoals glazen met een afbeelding van het kasteel, wimpels en gouden, zilveren en bronzen munten, die werden verkocht als aandenken.

Aankondiging eerste kasteelfeesten in *Klein-Brabant-Vaartland*

‘Het lijkt wel alsof we een engelbewaarder hadden’, vertelt Maria Robberecht, jarenlang secretaris van het feestcomité. ‘De belangstelling was altijd groot en het weer zat telkens mee. Eén keer reed de koelwagen zich vast in de modder, omdat het de voorbij dagen onophoudelijk geregend had. We moesten er zelfs een tractor bijhalen. Maar zodra de feesten begonnen, brak de zon door de wolken. Ik ging dan ook elk jaar trouw naar de zusters clarissen in Boom met een doosje eieren en een omslag met geld om ons mooi weer te geven. Noem het bijgeloof, maar het hielp merkbaar wel’.

Bij de eerste editie werd er een grote tent op het domein geplaatst met ruim duizend zitplaatsen en nog twee kleinere die werden ingericht als bar en restaurant. Het kasteel zelf bood enkel onderdak aan de receptie voor genodigden. Later werd het restaurant ingericht op de gelijkvloerse verdieping van het kasteel. ‘Het kasteel was in die tijd al sterk beschadigd’, herinnert Jef Maes zich. ‘Het roze behang in de salon zat op sommige plekken helemaal los. Ik heb toen een lat genomen en die met nagels in de muur geklopt om het behang terug vast te maken. In de inkomhal dekten we de slechtste stukken af met doeken.’ Omdat de organisatie steeds meer financiële inspanningen vergde, werd gaandeweg een beroep gedaan op sponsoring uit het bedrijfsleven. De opbrengsten gingen naar de verenigingen die de handen uit de mouwen staken. Zo kocht de harmonie nieuwe instrumenten aan; de KAV en KWB konden dankzij de opbrengsten van de kasteelfeesten zaal De Watering bouwen. ‘Het is vooral dankzij de inzet van die vrijwilligers dat de feesten zo succesvol

waren’, vertelt Jef Maes. ‘Ik vind het alleen bijzonder jammer dat we nooit aan een twintigste editie zijn geraakt. Ik was dan ook blij toen ik hoorde dat er dit jaar terug Kasteelfeesten zullen zijn, ook al is het concept veranderd. Maar het zal niet gemakkelijk zijn om het klaar te spelen. Mensen vinden die willen helpen, is vandaag de dag niet meer vanzelfsprekend. Ik hoop in elk geval van harte dat jullie iedereen opnieuw kunnen enthousiasmeren. Want dat is mijn mooiste herinnering: die inzet en die massa mensen, die van overal naar Hingene kwamen.’ ■

VEERLE MOENS
Kasteel d’Ursel

20ste Kasteelfeesten in Hingene

September 1771. Hertog Charles d’Ursel heeft net de Orde van het Gulden Vlies gekregen. Om die prestigieuze onderscheiding te vieren, geeft hij een feest op zijn kasteeldomein. Een Heel Groot Feest.

Op zaterdag 22 mei nemen de hertog en zijn adellijke gasten hun intrek in het kasteel. Ze dansen in de inkomhal, dineren in de spiegelzaal en flaneren door de salons. Op het domein slaan de soldaten en officieren van het regiment d’Ursel hun tenten op.

Op zondag 23 mei krijgen ze het gezelschap van koetsen en paarden, acrobaten en jongleurs, levende standbeelden, dansers en muzikanten, een touwslager, een ingenieur-geograaf, een landschapstekenaar, een kalligraaf, een karikaturist, commedia dell’arte, marionetten theater, een bloemenschommel, een kinderboerderij, een Soetwaerenkraam, een marskramer, een hoedenwinkel, een kwakzalver en een helderziende.

► Vrijwilligers gezocht

Wil je een handje toesteken tijdens de Kasteelfeesten? Schrijf je dan voor 28 februari in via kasteeldursel@admin.provant.be of op 03 820 60 11. We zoeken hulp bij opbouw, onthaal, toezicht en vooral bediening van eten en drinken.

Praktisch

Zaterdag 22 mei, 13 tot 18 uur: gratis toegang
Zondag 23 mei, 13 tot 18 uur: 5 euro, kinderen tot 6 jaar gratis

Kleingeestigheid is wel het laatste wat je de Brusselse jazzpianist Pierre Anckaert (29) kan verwijten. Als laatstejaars secundair onderwijs geraakte hij er maar niet uit of hij nu naar de universiteit of naar het conservatorium zou trekken. Dus combineerde hij maar beide. Uiteindelijk bleek zijn honger naar muziek toch te sterk en koos hij radicaal voor zijn studie bij Diederik Wissels en Nathalie Lories aan het Brusselse conservatorium. Nadien voegde hij daar nog een cursus Afro-Cubaanse muziek in Havana aan toe. Vandaag speelt Anckaert in verschillende ensembles en heeft een eigen trio dat in 2007 winnaar werd van Jazz Hoeilaart.

Een etiket plakken op Anckaerts muziek is geen gemakkelijke klus. Het liefst van al gaat hij kruisbestuivingen aan met andere genres. Tijdens het concert in Hingene speelt zijn jazztrio samen met een aantal klassiek geschoolde strijkers uit het Brussels Chamber Orchestra. 'Het was even zoeken alvorens we op een gelijke golflengte zaten. Maar uiteindelijk werkte deze samenwerking voor beide partijen bijzonder verrijkend,' vertelt Anckaert. Je hoeft de bedachtzame en bescheiden pianist maar over zijn nieuwste

© Pierre Anckaert

project bezig te horen om te beseffen dat het klankresultaat niets van doen zal hebben met de zoveelste goedkope poging om klassiek in een jazzy jasje te stoppen.

Vanwaar eigenlijk die brede interesse voor allerlei soorten muziek?

ANCKAERT: 'Ik geloof dat Hans Lamal, mijn pianoleraar aan de muziekacademie, daar heel wat mee te maken heeft. Hij gaf me een 'klassieke' opleiding, maar maakte me tegelijk ook warm voor improvisatie en compositie. Dat was een geluk, want al hield ik van klassieke muziek – ik speelde niet voor niets ook cello – toch bleek ik geen uitbinker in het naleven van de vele strikte voorschriften in de partituur. Veel liever speelde ik de muziek op mijn eigen manier. Lamal heeft me de basisprincipes van de improvisatie bijgebracht. Verder is mijn brede muzikale interesse eigenlijk heel natuurlijk gegroeid. Na vijf jaar conservatoriumstudie in Brussel, voelde ik een spontane noodzaak om me te ver-

diepen in Afro-Cubaanse muziek en trok ik naar Cuba.'

Hoe zou je de muziek die jullie in Hingene spelen omschrijven?

ANCKAERT: 'Zeker is dat het om een mengeling van verschillende stijlen gaat. Zo zijn invloeden uit de moderne jazz, filmmuziek, pop, klassiek en Braziliaanse en Afro-Cubaanse muziek duidelijk aanwezig. Ik heb het gevoel dat verschillende facetten uit mijn leven hier samenvloeden. Klassiek leerde ik thuis kennen, jazz kwam erbij dankzij mijn leraar in de academie en vrienden, pop heb ik dan weer van op school en dan is er natuurlijk mijn grote voorliefde voor de Beatles. En ja, op een bepaalde moment ben ik ook even geobsedeerd geweest door Braziliaanse muziek. Maar hoe dan ook blijft het de jazz die alles samen houdt. Ik ben dan wel de 'componist' van de meeste stukken die we spelen, maar natuurlijk laste ik ook af en toe de nodige ruimte in voor improvisaties.'

Waarom wilde je voor dit project absoluut samenwerken met klassiek geschoolde strijkers?

ANCKAERT: 'Dat ik zelf cello gespeeld heb, levert me natuurlijk een bijzondere affiniteit met strijkinstrumenten op. Sowieso hou ik erg van de strijkersklank. Bovendien hield ik aan mijn conservatoriumtijd een pak 'strijkers-vrienden' over. Puur vriendschappelijk en sociaal gezien vind ik het wel gezellig om met een grotere groep mensen samen te werken. Als componist is het, ongeacht het instrumentarium, sowieso een verrijking om voor een groter ensemble te schrijven. Het geeft je onder meer de kans om te spelen met ruimtelijke effecten. In dit project combineren we de fluit, piano, contrabas, gitaar en drums van het Pierre Anckaert Quintet met een strijkkwintet. Zoiets

functioneren met elkaar te verzoenen. Bij het uitschrijven van mijn composities heb ik er uiteindelijk altijd naar gestreefd om zo precies mogelijk te zijn. Het eindresultaat, dat intussen ook op cd staat (dit concert is eigenlijk de start van een promotietournee voor deze nieuwe opname, nvdr) heeft veel weg van kamermuziek. Er is een constante interactie tussen het jazzensemble en de strijkers. Nu eens spelen de strijkers alleen, dan weer worden partijen met elkaar afgewisseld. Hier en daar wordt er geïmproviseerd op een achtergrond van strijkers.'

Liet je je daarbij door concrete musici of componisten inspireren?

ANCKAERT: 'Ik hou erg veel van Schubert, in het bijzonder van zijn muziek voor strijkers, maar ik ben ook fan van het

veel speelervaring op te doen. Ikzelf speel gemiddeld twee keer per week. Soms is dat in culturele centra, maar in meeste gevallen is het in cafés. Doordat iedereen zo graag speelt en dat zelfs doet voor een habbekrats, saboteren we voor een stuk onze eigen business. De jazzwereld beschikt traditiegetrouw over een laag budget en het ziet ernaar uit dat we die situatie eigenlijk zelf in stand houden. Ook van componeren en platen maken word je niet onmiddellijk rijk. Vandaar dat ik naast al dat spelen ook nog bijna voltijds les geef in de muziekacademies van Mechelen en Jette.' ■

ELISE SIMOENS

Het perfecte huwelijk tussen **KLASSIEK & JAZZ**

levert uiteraard ook een immens pakket aan mogelijke klankkleuren op. Ik doe niets liever dan daarmee experimenteren. Laat het duidelijk zijn dat het strijkkwintet hier veel meer is dan een klanktapijtje of een dure synthesizer.'

Was de samenwerking van meet af aan evident?

ANCKAERT: 'Van een grote clash tussen klassiek en jazz was er absoluut geen sprake. Voor de klassieke musici lag de grootste moeilijkheid in het leren relativeren van de exacte notatie in de partituur. Klassiek geschoolde muzikanten zijn het gewoon om een zo getrouw mogelijke weergave van een partituur te geven, maar jazzmusici streven natuurlijk net naar het omgekeerde. Die tegenstelling heeft wel eens spannende momenten opgeleverd. Het was vooral onze nogal uiteenlopende omgang met ritme die wel eens stokken in de wielen stak. Maar intussen durf ik stellen dat we erin geslaagd zijn om onze verschillende manieren van

dansende karakter van veel van Tsjajkovsky's muziek. Daarnaast ben ik ook gefascineerd door filmmuziek. Goede filmmuziekcomponisten springen vaak op een bijzonder virtuoze manier om met de mogelijkheden van de 'klassieke' muziektaal. Ze weten precies met welke middelen ze welke emotie kunnen losweken. Die grote trukendoos boeit me mateloos. Verder hou ik ook wel van de manier waarop Chick Corea jazz en strijkorkesten heeft verzoend. Hij moet één van de weinigen zijn die erin geslaagd is om strijkers eens niet op een stroperige manier te gebruiken. En dan is er natuurlijk Nathalie Lories die onlangs een prachtige plaat uitbracht met het Spiegel Strijkkwartet.'

Vind je het eigenlijk makkelijk om als jazzmusicus door het leven te gaan?

ANCKAERT: 'Iedere rechtgeaarde jazzmusicus wil in eerste instantie zoveel mogelijk spelen. Het is duidelijk dat je als jazzmusicus pas goed kan worden door

PIERRE ANCKAERT QUINTET & BRUSSELS CHAMBER ORCHESTRA

STRINGS ATTACHED

Het Pierre Anckaert Quintet en het Brussels Chamber Orchestra brengen composities waarin jazz, Latijns-Amerikaanse invloeden en een klassiek repertoire samensmelten tot een organisch geheel. Zo wordt de luisteraar uitgedaagd de om jazzwereld te bekijken vanuit een klassiek perspectief en omgekeerd.

Strings Attached, de gelijknamige cd, verschijnt eind februari 2010 op het platenlabel PROVA records.

Met: Pierre Anckaert (piano & compositie), Stefan Bracaval (fluit & compositie), Hendrik Vanattenhoven (contrabas & compositie), Guy Nikkels (gitaar), Mimi Verderame (drums) en vijf strijkers van het Brussels Chamber Orchestra.

Info en reservatie
Kasteel d'Ursel

In april is Circus Ronaldo te gast op het kasteeldomein met zijn nieuwste voorstelling 'Circenses'

© Benny De Grove

Ronaldo is een familiebedrijf, volgens de romantische circustraditie. Het begon allemaal in 1842. Op zijn vijftiende liep Gentenaar Adolf Peter Vandenberghe van huis weg om mee te reizen met een circus. Hij startte er als paardenknecht, maar ontpopte zich tot een van de beste acrobaten van zijn tijd. Hij trad zelfs op in het keizerlijk circus van Sint-Petersburg.

theaters zoals Cirque du Soleil. En ook de zevende – nog jonge – generatie krijgt er nu al zin in ...

ling zowel front- als backstage mee. Voor de pauze zit de helft van de toeschouwers rond de piste, onder de kristallen kroon-

CIRCUS

luchter. Zij beleven de 'echte voorstelling' in een warme sfeer van roodfluweel en klatergoud. Daar brengen de artiesten hun eigen waarheid.

RONALDO

Later trouwde hij met de dochter van rondreizende toneelspelers. Zo ontstond spontaan de mengvorm van circus en theater, waar de familie zich nu nog mee onderscheidt.

Aanvankelijk stond het theater op de voorgrond. Tot in 1933 bracht het Volkstheater Vandenberghe vooral mantel- en degenstukken, zonder veel circuselementen. Na de stopzetting van het Volkstheater gingen de achterkleinzonen van de Adolf Peter elders aan de slag als acteur, clown of acrobaat op de fiets. Maar de traditie zat ook in de genen van hun zus: vanaf de jaren 1950 brachten haar kinderen Jan (alias Johnny) en Herman Van den Broeck muziek en variété onder de naam Ronaldo. Johnny's zonen Danny en David vormden de zesde generatie. Zij zorgden ervoor dat Circus Ronaldo evolueerde tot een circustheater, lang voor de bloei van de Franse circus-

Vijfentwintig jaar lang heeft de familie moeten vechten voor erkenning. Dankzij het Vlaams cultureel ambassadeurschap kregen ze eindelijk de verdiende aandacht, ook vanuit de theaterwereld. Ronaldo maakte recent enkele bijzonder gesmaakte coproducties zoals het bejubelde 'Fili' in samenwerking met het Toneelhuis.

Nu trekt Ronaldo weer rond met een tent, maar ze zijn zichzelf gebleven. In 'Circenses' kiezen ze voor een groot ensemble met gastrollen voor acteur Luc D'Heu en Kimi Hartmann van Circus Picolini. Voor het eerst staat de familie Ronaldo ook met drie generaties samen in de schijnwerpers. 'Circenses' (Latijn voor 'spelen') werpt een blik voor én achter de schermen van een circusvoorstelling. Je krijgt letterlijk alle facetten van het spelen te zien. Want uitzonderlijk maakt het publiek de voorstel-

De andere helft van het publiek zit aan de achterkant van het rode doek, waar het smerig en donkerder is. Hier kleden de artiesten zich om en warmen ze zich op net voor ze opgaan. Hier heerst er een andere waarheid. Het publiek ziet slechts een kant, alleen geluid en sfeer lopen door elkaar en zijn soms heel tegenstrijdig. Na de pauze wisselen de toeschouwers van plaats. Wie backstage zat krijgt nu de voorstelling te zien. Wie frontstage zat, ontdekt de donkere achterkant van het circus, de zwakheden van de mens, alles wat niet op de affiche stond... ■

www.circusronaldo.be

8, 9 en 10 april 2010 · 20.30 uur · 20/18 euro

Info en reservatie

Cultuurcentrum Ter Dilt

03 890 69 30

www.terdilt.be

SUPERVLIEG

Supervlieg zoekt terug door het land. Na het succes van vorig jaar strijkt deze bruisende familie happening opnieuw neer op het kasteeldomein.

Supervlieg betekent met het hele gezin smullen van een uitgebreid kinder-kunstenbuffet. Op het menu staan dit keer theater, muziek, workshops en héél veel circus, met voorstellingen van Pol & Freddy, Maza Loco, Circlou, Shaman Festival, steltenact Himantopus Humantopus en ateliers van Circus in Beweging.

* voorstellingen | * randanimatie

READY * (Pol & Freddy) · circus

Een onwaarschijnlijk straffe circusvoorstelling over vriendschappelijke vijandigheden, kinderlijke verwondering en relativerende humor. Pol en Freddy (alias Sander De Cuyper en Bram Dobbelaere) brengen een frisse mix van jongleren, slapstick en clownerie.

BARBIE-RAMA * (Theater Tieret) theater

Barbie-rama is een kruising tussen figuren-, vertel-, muziek- en mime-theater. Het bestaat van een sprookjes-sprokkelaar is ondankbaar, eenzaam en hard. Jarenlang wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat zo goed als al onze sprookjes berusten op één groot misverstand. Ze leefden nog lang, maar gelukkig? Tien sprookjes, duizendeneen Barbies en één Ken later ken je het antwoord.

SHAMAN FESTIVAL * fanfare

Shaman Festival zorgt voor een afsluiter van formaat. Zes muzikanten en vijf circusartiesten brengen een cocktail van mestizo, ska, gisy, reggae, punk, rock en circus. Ze zorgen voor een ware apotheose met feestmuziek van zowat overal ter wereld. viva la fiesta!

Steltenact HIMANTOPUS HUMANTOPUS * (Artboem)

Hoe kon het vogelachtige mensenras, de **Himantopus Humantopus**, ooit overleven? Met hun drieën zijn ze nog. Uitgebroed, verstoten en achtergelaten. Noodgedwongen moest het jonge trio al heel snel op eigen benen staan. Letterlijk! Want vliegen heeft niemand hen ooit geleerd. Drie meter boven de grond scharrelen ze nu in wijde cirkels rond: op zoek naar een geschikte broedplaats.

MADemoiselle MACARON * (Daila Laika)

Mademoiselle Macaron is een hofdame aan het 17de-eeuwse Franse hof. Ze is dol op prachtige baljurken met wijde, ritselende rokken, kleine strikjes, lange linten en eindeloze ruches. Haar kapsel lijkt wel een kunstwerkje van gesponnen suikerdraad. Het liefst brengt ze haar tijd door in de tuinen van het paleis waar ze kleurrijke ingrediënten verzameld voor haar verrukkelijke frambozenmacarons en viooltjesdrank. Tijdens Supervlieg kan je proeven van al haar lekkers.

MIRABELLA * (Lilith)

Een 18de-eeuwse imposante vrouw wordt op wieltjes voortgetrokken door een luidruchtige marktkramer die haar probeert te verkopen. Toeschouwers worden per drie uitgenodigd om onder haar rok plaats te nemen. Daar bevindt zich een fantasierijke droomwereld waar je verhalen van een aantal bekende schrijvers worden ingefluisterd.

LANDT IN HINGENE

EXPORT * (Maza Loco) · circus

Twee Russische acrobaten dromen ervan wereldberoemd te worden. Met hun acrobatische toeren hopen ze genoeg geld te verdienen voor een ticket naar het vermaarde 'Cirque du soleil' in Canada. Ze halen alles uit de kast, maar soms zijn dromen gewoon bedrog...

VOLTICA * (Circlou) · circus

voltica brengt ons terug naar het einde van de 19de eeuw, toen men nog volop experimenteerde met de vliegkunst. Kettingen, tandwielen, propellers en vleugels werden ingezet om de lucht in te kunnen gaan. Het dolkomische duo Frederique Soens en Bert Loenders onderneemt een dappere poging.

JEUGDHARMONIE * fanfare

Het jeugdorkest van de harmonie van Bornem brengt een gevarieerd programma, aan elkaar gepraat door twee vertellers.

ANIMATIEFILM *

gemeente Bornem i.s.m. Kidscam

In de klassen van het zesde leerjaar van de Huveneersbasisschool in Hingene en Wintam en van de OLVP lagere school in Bornem werd de voorbije maanden hard gewerkt. Ze realiseerden enkele bijzondere animatiefilmpjes rond de millenniumdoelstellingen en Zuid-Afrika. Tijdens Supervlieg zie je de resultaten en worden de beste filmpjes bekroond met de eerste echte Bornemse Millenniumawards.

Ateliers

Liever moe dan lui? Ga dan zeker eens langs in het Laathof waar Tateljeeke en het Centrum voor muziekinstrumentenbouw creatievelingen trakteren op een reeks 'doe-het-zelf-activiteiten'.

Wie bij het zien van al dat circustalent graag zelf de handen uit de mouwen wil steken kan terecht bij de professionele docenten van Circus in beweging. Zij leren je in een handomdraai jongleren, acrobatie of enkele fraaie kunstjes op de trapeze.

CAMERA OBSCURA * (Theater Tieret)

Camera Obscura is een interactieve, mobiele mimeact. Een authentieke portretfotograaf en zijn hilarische assistent lokken onschuldige voorbijgangers voor hun lens. Hier en daar worden kleine kantjes subtiel bijgewerkt of verdoezeld. Perfectie blijkt plots toch van deze wereld, al durft alles soms wel eens lichtjes uit de hand te lopen.

Circusverhalen

Vrijwilligers van de bibliotheek brengen circusverhalen in de kelder van het kasteel. Stap ook eens op de Luisterleesbus, een echte Lijnbus die voor de gelegenheid halt houdt op het kasteeldomein en is ingericht als een knusse voorleesruimte.

Praktisch

Zondag 11 april, doorlopend van 13 tot 18 uur Kasteeldomein d'Ursel
Prijs: 5 euro (geeft toegang tot alle activiteiten)
Info: 03 890 69 30 of surf voor het volledige programma naar: www.supervlieg.be

In samenwerking met de gemeente Bornem.

MINERVA in Hingene

Deze zomer keerde Honorine de Hornes (1637–1694), gravin d’Ursel, terug naar het kasteel. Na een conservatiebehandeling kreeg haar prachtige portret opnieuw een ereplaats in de inkomhal.

Op 11 november profiteerden meer dan tweeduizend mensen van de opendeurdag om Honorine d’Ursel te komen bewonderen. Maar korte tijd later melden er zich nog twee andere bezoekers, met een wel heel bijzondere interesse in haar persoon. De eerste was kunsthistorica Prisca Valkeneers. Zij werkt als wetenschappelijk medewerker voor het Centrum voor de Vlaamse Kunst van de 16de en de 17de eeuw. Daarnaast is ze assistent van de directeur van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. En alsof dat nog niet genoeg is, maakt ze een proefschrift over het leven en werk van Justus van Egmont, de man die in 1664 het portret van Honorine d’Ursel schilderde.

‘Het was professor Katelijne Van der Stighelen van de K.U.Leuven die me getipt heeft’, vertelt Prisca Valkeneers. ‘Zij kwam naar het kasteel om een ander schilderij uit de hertogelijke bruikleen te identificeren. Ze zag ook het portret van Honorine en wist dat ik aan een doctoraat over van Egmont werkte. Uiteraard stond ik niet veel later zelf voor de deur. Het was een koude herfst dag en de warmte van de vestibule kwam me tegemoet. Vanuit een ooghoek zag ik ‘haar’ onmiddellijk hangen. Ik kon niet anders dan op haar toe stappen.’

Honorine de Hornes stamde uit een van de oudste en meest beroemde adellijke geslachten van Brabant. Haar familie genoot veel aanzien, maar ging gebukt onder schulden. Niettemin huwde Honorine in 1662 met François, graaf d’Ursel (1626–1696). Zijn voorouders maakten fortuin in de handel en de ambtenarij en verwierven een indrukwekkend onroerend patrimonium. Zo werd het huwelijk van Honorine en François voor beide partijen een geslaagde alliantie: het prestige van de Hornes werd gekoppeld aan de rijkdom van de d’Ursels. François maakte een mooie carrière in het leger van de Spaanse koning. Op latere leeftijd zette hij de strijd verder aan de kaarttafel, tot frustratie van zijn echtgenote. In een brief aan haar zoon, de latere hertog Conrard-Albert, schreef ze: ‘Hier verliezen we alles en de graaf d’Ursel verwaarloost de rest. Hij doet niets anders dan spelen tot één uur ’s nachts en overdag slaapt hij. Ik zit altijd maar alleen bij mijn haardvuur, te mijmeren over het ongeluk in mijn leven.’ ‘In de pathetische woorden van Honorine klinkt het alsof haar man op de rand van het bankroet stond, maar dat was allerm minst het geval’, relateert Prisca Valkeneers. ‘Hij had schulden, maar zijn inkomsten waren groot en zijn bezit nog groter. In hun Antwerpse herenhuis of in de kastelen van Hoboken en Hingene hielden de graaf en de gravin er een schitterende levensstijl op na. En daar hoorden natuurlijk ook levensgrote staatsieportretten bij. Portretten, inderdaad, want eeuwenlang hing het schilderij van Honorine naast dat van haar echtgenoot. Nu rest er van hem alleen nog maar een lege lijst: het doek werd in februari 1973 gestolen, samen met enkele andere portretten.’

De schilder van beide portretten was niet de eerste de beste. ‘Justus van Egmont

(1601/02–1674) was een leerling van Rubens. Vanaf 1635 werkte hij als *peintre du roi* aan het hof van de Franse koningen Lodewijk XIII en XIV. Juste – dat was zijn roepnaam – portretteerde er tientallen adellijke dames. Hij had wel iets met de *noblesse*, lacht Prisca Valkeneers. ‘Zo beweerde hij af te stammen van de beroemde graaf Lamoraal van Egmont, die in 1568 werd onthoofd voor zijn verzet tegen de Spanjaarden. Hij tekende zijn schilderijen en documenten zelfs met Justus Verus d’Egmont. Ook het portret van Honorine is links onderaan zo gesigneerd. Maar ondanks zijn herhaaldelijke pogingen is het hem nooit gelukt om in de adelstand verheven te worden.’ Vanaf 1649 keerde Justus van Egmont regelmatig terug naar Antwerpen en Brussel. ‘Zijn reputatie als portrettist leverde hem al meteen een opdracht op van Leopold-Willem, de gouverneur van de Spaanse Nederlanden. François d’Ursel liep toen ook al rond aan het hof, als jonge officier. Vijf jaar later schilderde van Egmont koningin Christina van Zweden, wanneer die op doorreis was in de Nederlanden. De jonge officier was ondertussen kolonel geworden en Christina vereerde hem met een bezoek aan “Inghen”. In een brief naar Rome sprak de pauselijke internuntius Mangelli over het heerlijk buitenverblijf van de graaf d’Ursel in de buurt van Antwerpen, waar de koningin werd ontvangen en behandeld met veel pracht en praal (*luogo delizioso del C.e d’Ursel in vicinanza d’Anversa, ove fù ricevuta e trattata con molta magnificienza*). François verkeerde duidelijk in de juiste kringen en het was slechts een kwestie van tijd voordat hij zelf zou poseren voor van Egmont.’

In 1664, twee jaar na zijn huwelijk was het zover. Net zoals Christina van Zweden werd Honorine geportretteerd met een harnas als bovenstuk en met een leeuw aan haar zijde. ‘Natuurlijk heeft ze zelf nooit de wapens gehanteerd’, verduidelijkt Prisca Valkeneers, ‘en ze had zeker geen leeuw als huisdier. Honorine werd afgebeeld als Minerva, de Romeinse godin van de wijsheid en van de oorlog. Maar in tegenstelling tot de geweldenaar Mars vocht ze uitsluitend voor de rechtvaardige

[links:] Koningin Christina van Zweden. De kopergravure werd gestoken door Paulus Pontius naar Justus Van Egmont. Naast zijn bezigheden als portretschilder aan het hof had hij ook een handeltje in prenten van vorsten en edellieden. [rechts:] Honorine d'Ursel en Honorine d'Ursel.

zaak. De bijhorende wapenuitrusting, met helm en speer, was dan ook een evidentie. Minerva was ook patrones van vele huiselijke bedrijvigheden en daardoor een geschikte verpersoonlijking voor een dame van stand. De leeuw is de personificatie van kracht, hoewel hij er een beetje uitziet als een knuffeldier. Tot slot is de naam "Honorine" afgeleid van de Latijnse meisjesnaam "Honora", wat zoveel betekent als trots of eer. Welk dier was er dan meer geschikt om haar naam mee te bestendigen?

Naast de verwijzing naar de Oudheid, heeft Justus van Egmont natuurlijk ook een 17de-eeuwse schone geschilderd. 'De bleke huid is magnifiek geschilderd', beschrijft de kunsthistorica. 'De gelaatstreken zijn verfijnd, met haar ogen in een perfecte amandelvorm en rode lichtgetuiste lippen, omgeven door ontelbare pijpenkrulletjes aan weerszijden van het hoofd. Die Franse haartooi *à la Sévigné* kende ook hier veel navolging. Let ook op de subtiele weergave van de luchtig gedrapeerde stoffen. Van Egmont schilderde met een minimum aan verf om een maximum effect te bekomen. De hele compositie bruist van het leven, het lijkt echt alsof Honorine beweegt, bijvoorbeeld door de vooruitgestoken linker knie.'

Het is niet duidelijk waar de schilderijen nadien werd opgehangen. Mogelijk waren ze bedoeld voor het herenhuis in Antwerpen of voor Hoboken, toen nog de belangrijkste residentie van de familie. Na de afbraak van dat kasteel, eind 18de eeuw, verhuisden beide portretten naar Hingene, waar ze te zien zijn op oude foto's. 'Bijna een eeuw bleven ze op hun plaats hangen, tot de familie d'Ursel het portret van Honorine in 1897 uitleende voor een tentoonstelling in Brussel. Ze was er helemaal op haar plaats, naast verschillende andere portretten uit adellijke collecties van – onder andere – de hand van Rubens en Van Dyck. Dat was vermoedelijk de enige keer in bijna 350 jaar dat het bredere publiek Honorine te zien kreeg. Het doet me veel plezier dat iedereen die dat wil, haar dankzij de bruikleen van de hertog in Hingene kan komen bewonderen.'

Net voor Nieuwjaar kreeg Honorine d'Ursel opnieuw heel geïnteresseerd bezoek en wel van ... Honorine d'Ursel, in het gezelschap van haar vader, oom, zus en schoonbroer. 'We hebben haar inderdaad naar onze beroemde voorouder genoemd', zegt haar vader Christian d'Ursel, 'maar dat was niet de enige reden. We hadden ook een eigendom in het dorpje Sainte-Honorine-des-Pertes, in het Franse

departement Calvados. Haar naam is dus in feite een dubbel eerbetoon.'

Honorine was bijzonder blij met de uitnodiging om naar het kasteel te komen: 'Hingene doet mij vooral denken aan begrafenissen, omdat ik hier alleen kom als er een familielid wordt bijgezet in de grafkelder naast de kerk. Ik heb al wel eens gewandeld in het park, maar het is de eerste keer dat ik in het kasteel binnen kom. Het is geruststellend te weten dat de kunstwerken van de familie hier in goede handen zijn. Het is ook de eerste keer dat ik het portret in het echt zie. Mijn oom, familiehistoricus Baudouin d'Ursel, heeft me vroeger wel een kleine reproductie gegeven, maar op ware grootte is het toch wel indrukwekkend. Ik vind het ook esthetisch een heel mooi portret en het is goed geschilderd.' En Honorine d'Ursel kan het weten: sinds januari 2009 is ze directeur van het Brusselse filiaal van Dorotheum. Dat Weense veilinghuis is onder andere gespecialiseerd in schilderijen van oude meesters, zoals Justus van Egmont. Bovendien is Dorotheum een huis met traditie, want het werd gesticht in 1707, amper elf jaar naar het overlijden van die andere Honorine. Of hoe rond een cirkel soms kan zijn ... ■

KOEN DE VLEGER-DE WILDE
Kasteel d'Ursel

AGENDA

Pierre Anckaert Quintet & Brussels Chamber Orchestra

Zondag 28 februari · 11 uur · 10 euro

Lees meer op pagina 6 en 7.

Info en reservatie

Kasteel d'Urself

Oxalys

Zondag 7 maart · 11 uur · 14/12 euro (uitverkocht)

Toon Fret (fluit), Shirley Laub (viool), Elisabeth Smalt (altviool) en Martijn Vink (cello) duiken in het vroegromantische kamermuziekrepertoire. Met de wereldbekende Serenade voor fluit, viool en altviool van Beethoven als uitgangspunt komen we terecht bij het Fluitkwartet van zijn leerling Ferdinand Ries.

Het Fluitkwartet van Mozart behoort zonder twijfel tot het mooiste van wat de klassieke meester voor fluit heeft geschreven. Het ensemble sluit af met een heerlijke 'best of' transcriptie, die Joseph Küffner maakte van Rossini's wereldberoemde *Il barbiere di Siviglia*.

Dansvoorstelling 'La belle danse'

14 maart · 15 uur · 20 euro (met diverse kortingstarieven)

De barokdanscompagnie van de Stichting Klassieke Dans brengt authentieke dansen uit 17de- en 18de-eeuwse opera's, onder leiding van Ingolf Collmar. Het ensemble Ardalus zorgt voor de muzikale begeleiding. Op het programma staan onder andere dansen uit de *Folie d'Espagne* en de opera's *Armide*, *Persée* en *Le Bourgeois Gentilhomme* van Lully.

Tussendoor wijdt Rina Barbier je in de geheimen van 'la belle danse'. Ze vertelt over het ontstaan van de barokdans, de danstechniek, de dansmeesters, het verschil tussen de hoofse en de theaterdans, de 'feuillet'-dansnotatie en de plaats van de dans in het publieke leven.

Info en reservatie

Stichting Klassieke Dans

03 776 10 04

info@stichtingklassiekedans.be

La Primavera Pianistica

Zondag 21 maart 2010 · 15 uur · gratis (na reservatie)

Dinsdag 23 maart 2010 · 20 uur · gratis (na reservatie)

Donderdag 25 maart 2010 · 20 uur · gratis (na reservatie)

Vorig jaar streek de Primavera Pianistica voor het eerst neer in Hingene. Enkele tientallen jonge pianisten palmden het kasteel in om er te studeren bij internationaal gereputeerde virtuozen. De ingrediënten voor deze tweede editie blijven dezelfde. Opnieuw nodigt de Argentijnse pianist Aquilino Delle Vigne enkele collega-professoren uit en komen er beloftevolle studenten uit de vier windstreken.

Ook tijdens deze masterclass tonen de muzikanten hun kunnen ook aan het publiek. Voor elk van de drie recitals selecteren de maestro's hun beste studenten. Een unieke gelegenheid om de concertpianisten van morgen vandaag al aan het werk te horen!

Info en reservatie

Kasteel d'Urself

Jef Neve solo

Zondag 28 maart 2010 · 11 uur · 10 euro (uitverkocht)

Jef Neve is zonder twijfel de geknippede man om onze reeks 'Steinwayrecitals-in-een-jazz-jasje' af te sluiten. Hij laat zich graag inspireren door de sfeer van de zaal en het instrument: met een Steinway in een kasteel moet dat vonken geven...

Info en reservatie

Kasteel d'Urself

Academie voor Muziek, Woord en Dans Barokrecital

Donderdag 1 april 2010 · 20 uur · gratis (na reservatie)

De zangers van de Bornemse academie hebben de weg naar het kasteel d'Urself duidelijk gevonden. Voor dit concert grasduinen ze in het barokrepertoire. Deze muziek profiteerde van de bloeiende muziekcultuur aan de vele Europese vorstenhoven tussen 1600 en 1750. Maar ook lager geplaatste edellieden hadden musici en componisten in dienst of fungeerden als hun mecenas.

Tijdens dit concert brengen de studenten composities van o.a. Henry Purcell, Jean-Baptiste Lully, Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel en Antonio Vivaldi. Ze worden daarbij stevig omkaderd door hun leraars Ludwig Jansergers (zang), Bart Jacobs (klavecimbel), Pieter Stas (cello), Bart Van Troyen (doedelzak) en Roel Van de Voorde (gitaar).

Info en reservatie

Academie voor Muziek, Woord en Dans

03 890 69 55 · amwd@bornem.be

Circus Ronaldo · Circenses

Donderdag 8, vrijdag 9 en zaterdag 10 april · 20.30 uur · 20 / 18 euro

Lees meer op pagina 8 en 9.

Info en reservatie

CC Ter Dilft

03 890 69 30 · www.terdilft.be

Supervlieg

Zondag 11 april · 11 tot 17 uur · 5 euro

Lees meer op pagina 10 en 11.

Info

CC Ter Dilft

03 890 69 30 · www.supervlieg.be

Jef Neve

© Jos L. Knaepfen

deFilharmonie chambreert!

Michaela Buzkova (hoorn), Nana Hiraide (viool) & Nikolaas Kende (piano)

Zondag 25 april 2010 · 11 uur · 10 euro

Van schoonheid en troost, daar wist Prokofjev alles van. Zijn mistroostige *Melodieën voor viool en piano* vormen het scharnierstuk tussen Beethovens lustige Hoornsonate en de omfloerste klankenpracht van Brahms' *Hoorntrio*.

Programma

Hoornsonate in E, opus 17 van Beethoven,
Vijf melodieën, opus 35bis van Prokofjev
Hoorntrio in Es, opus 40 van Brahms

Prelude door een kamermuziekensemble o.l.v. Katelijne Fleerackers (Muziekacademie Jozef Pauly Ekeren)

Info en reservatie

Kasteel d'Urself

BEELDBANK

De beeldbank van kasteel d'Ursel bestaat uit een grote verzameling oud en nieuw beeldmateriaal. Op deze pagina publiceren we telkens een unieke afbeelding uit dit archief. Aan de hand hiervan ontdek je verrassende details over de geschiedenis van het kasteel en zijn bewoners.

Duc en duchesse

In het nummer van 12 augustus 1977 blikte *Klein-Brabant – Vaartland* terug op de succesvolle tweede editie van de Kasteelfeesten. ‘Toch zouden de Kasteelfeesten niet geweest zijn wat ze nu waren, wanneer de duc en duchesse d’Ursel op het appèl ontbraken. Het Wintamse echtpaar Rudi Declercq en Martha Rottiers – in de streek zeer gekend omwille van hun vishandel – speelden uitermate goed de rol die hun was toebedeeld. Samen met rentmeester Jef Maes – pardon, *maitre Henri* – brachten zij de sfeer van weleer terug in al zijn facetten. Het leek allemaal zó echt dat vele kinderen geloofden dat het hoog gezelschap een tweedaags bezoek bracht.’ Rentmeester Jef, duc Rudi en duchesse Martha bleven jarenlang op post. Deze foto werd gemaakt in een onbewaakt moment tijdens een van de volgende Kasteelfeesten. Andere ‘adellijken’ hadden zich ondertussen bij hen aangesloten en ook zoon Patrick werd niet gespaard.